

ಸಂಗೀತ ಪೂಜಾಷ್ಟಕ

ಕವಯಿತ್ರಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾರು ಜ್ಯೇಷ್ಠವಹಿಳ್ಳಿ

ಖ್ಯಾಗ್ರಿಯ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾಮೃನವರಿಂದ ವಿಧಿತ

ಶ್ರೀ ಜಿನೇಶ್ವರ ಭಕ್ತಿಗಳು

೪೪

ಸಮನಸರಣ ನಣನೆ

ಎಂ-ಕಲಾರ್ಥಿ

ಏನು ರಮ್ಯ ಏನು ಸೌಮ್ಯ ಅಮುಚು ಸಮುವಸರಣವು | ಚಾನ್ಯಾನ
ಧರನೆ ತೀರ್ಥಕರನೆ ನಿನ್ನ ಸಭಾಭವನವು || ಗಗನದಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸಿ ಏಂಗೆ
ಕೊಗವ ಬೀರಿ ನಾಲ್ಕುದೇಸೇಗೆ | ಜಗತೆ ನೀಡಿ ಶಾಂತಿಯೋಸೇಗೆ ಮುರೆವ
ಮಹಿಮೆ ನಿನ್ನದು || ಭವದುಃಖಿವ ತವ ತಗ್ಗಿ ಶಿವ ಸೌಖ್ಯವ
ನೀವುದು || ० ||

ಫಾತಿಕಮರ್ವಾದಿಯೇ ಜ್ಯಾನಚೋತಿ ನಿನ್ನಾಳುದಿಸಲು | ಭಾತಳ
ದಿಂ ದ್ವಾಸಹಸ್ರಭಾಪವನಿತು ನೆಗೆಯಲು || ಸುರದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಲಿಲ್ಲ
ಸುರಪನಾಳ್ಳಿ ಈಯಲಿಲ್ಲ | ವರಕುಬೀರ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುವಸರಣ
ರಚಿಸಲು | ರವಿಯ ಕಳೆಯ ಜರೆವ ನಿನ್ನ ಕಾಂತಿ
ಪ್ರೋಳಿಯಲು ||

ದೇವಮಂಯದ ರೂಪ್ಯಮಂಯದ ರತ್ನಮಂಯದ ಕೋಟಿಯು
ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕಿಂಹದೆ ಜಗದಿ ಸಾಟಿಯು || ವರಅಶೋಕ ತರು
ವಿನಲ್ಲಿ ಸುರಿವ ಕುಸುಮವರುಷದಲ್ಲಿ | ಮುರೆವ ಗಂಧಕುಟಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ಕಮಲದಳವ ಸೋಂಕದೆ || ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲುವರಾರು ನೀನೆಯೋ
ವರನಲ್ಲದೆ || १ ||

ಸುರರ ಕೂಡಿ ತ್ವರೆಯ ವಾಡಿ ಸುರವರನ್ಯತಂದನ್ಯೆ | ನಿನ್ನ
ಚರಣ ಪೂಜಿಸಿ ಗುಣಕೀರ್ತಿಪೇ ನಾನೆಂದನೆ || ಆದುತ್ತಿರ್ಫ ನಾಟ್ಯದಿಂದ
ಪಾಡುವ ಸಂಗೀತದಿಂದ | ಚೆಡಿಕೊಂಬ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಗಳ್ಲಿನ
ಲ್ಲವೆ || ಬಂಧುರ ಸುಮಂಘಂದವಾ ತಂದು ಸುರಿದನಲ್ಲವೆ || २ ||

ಸೋಂಪನೀವ ಸೋಬಗನೀವ ತರುಲತಾ ಸಮಾಹವವೋ | ಕಂಪ
ನೀವ ಪೆಂಪನೀವ ಘಲಗಳ ಸಂದೋಹವೋ || ಸುಮನ ಸುರಭಿಗಾಳಿಯೋ
ಮೊರೆಯುವ ಭೃಂಗಾಳಿಯೋ | ಶುಕದ ಹಿಕದ ಕೇಳಿಯೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲವೂ
ಮೆರೆಪದ್ಯೆ || ಕಣ್ಣನಳಿವ ಮನವ ಸೆಳೆವ ವಸಂ ಶೋಭಿಗೊಡು
ಷ್ಟದ್ಯೆ || ३ ||

ಗೀತಶಾಲೆ ವೇದಶಾಲೆ ಯಜ್ಞಶಾಲೆ ಸುಂದರಂ | ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ
ಚಂದ್ರಶಾಲೆ ಭದ್ರಶಾಲೆ ಬಂಧುರಂ || ಬನದ ಕೋಳದ ಸಿರಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ಸುಳಿಯುವ ತಂಬಿಲರಿನಲ್ಲಿ | ಮಲಯಜಾತ ಸೌರಭದಲಿ ನಿನ್ನ ಶಾಂತಿ
ಸದನವು || ಎನಿತು ರಮ್ಯವನಿತು ಸೌಮ್ಯ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪೋಭವನವು || ४ ||

ನಳಿನಮುಖಿಯರಪ್ಪರೆಯರು ಗಾನರಸವ ಸುರಿವರು | ಉಲಿದು
ನಿನ್ನ ಶೀರ್ಣನೆಗಳ ನಲಿಯುತ ಮೈಮರೆವರು || ಎಲ್ಲಿದೆಯಂ ನೋಡ
ಲಲ್ಲಿ ಅಮರ ನರಸಮಾಹದಲ್ಲಿ | ಪ್ರಾಣ್ಯವ ಜಯಫೋಪದಲ್ಲಿ
ಸಕಲವಾದ್ಯ ಮೊರೆವವು || ನಿನ್ನ ಗಾಣವ ನಿನ್ನ ಘನವ ಸರ್ವಲೋಕ
ಕ್ಷೋರವವು || ५ ||

ನಿನ್ನ ಯಶಗಳನ್ನು ಭುವಿಗೆ ಸಾರುತಿರುವ ಧಕ್ಕೆಯೂ। ನಿನ್ನ
ಕೇರಿತೆಲ್ಲೋಕ ಪ್ರತಿರ್ಥ ತೋರುತಿರುವ ಟೆಕ್ಕೆಯೂ॥ ಪಾಲುಗಡಲಿನ
ಲೇಗಳಿನಲ್ಲಿ ಡಾಳಿಸುತ್ತಿಹ ಚಾಮುರಗಳು। ಮೇಲೆ ಮುಂದು ಬೆಳ್ಳಿದ್ದೆ
ಗಳು ಭಾವಂಡಲ ಕರಣವು॥ ಮುಕ್ತಿಪುರವ ಮುಟ್ಟಿಪುದೆನೆ ನಿತ್ತ
ಮಾನಸ್ತಂಭವು ॥೮॥

ಜೈನಮತದ ಭಾಗ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಕಾವೆಯೋಗಿವಯ್ರಾರಿ। ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ
ನಿಯ ಮೊಳಗಿಸಂತ್ತ ನಿತ್ಯ ಪೂರೆವ ಭವ್ಯರ್॥ ನರನಿಳಿಂಘ ಕಿನ್ನರರ
ಗರುಡರಾ ಗಂಧರ್ವರಾ। ಉರಗ ಲಿಂಗರ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರ ಜೋತಿ
ಷ್ವರ್॥ ಜೀಯ ನಿನ್ನ ಭಜಿತ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಾಧ್ಯರೆಲ್ಲರ ॥೯॥

ತಮ್ಮೊಳಿರುವ ದ್ವೇಷವಲ್ಲದು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕಲೆವವು। ಮುಗದ ಜಾಲ
ಶಿಗದಜಾಲ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರವಲ್ಲವು॥ ನಿನ್ನ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ್ತಲಿ ಕಣ ನೆತ್ತಿ
ಅಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿ। ತನುವ ಮರೆದು ಲೀನತೆಯಲ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೋಳಿರು
ವುವು॥ ಆವ ವಶ್ಯ ಮಂತ್ರತಕ್ತ ದೇವ; ನಿನ್ನೊಳಿರುವುದೂ ॥೧೦॥

ಧೈಯದಿಂದ ಸ್ತೋಯದಿಂದ ಮುರಿದೆ ಜವನ ದಪ್ಪಮಂ।
ಶಾಯದಿಂದ ಸತ್ಯದಿಂದ ತರಿದೆ ನೀ ಕಂದಪರನಂ ॥ ಎನಿತೋ ದಲವು
ಜನ್ಮದಿಂದ ಪೂರ್ವಿಕದ ದುಷ್ಪಘೂರ್ಧಿಂದಾ। ತೊಳಿ ಭವದಿ ಬಳಿಬಂದ
ಉನ್ನನೆತ್ತೆಭಾರೆಯಾ॥ ನೀನು ಪೋದ ಪಥವನೆನಗೆ ತೋರಿ ನಡೆಸ
ಲಾರೆಯಾ ॥೧೧॥

ಅಸಮಧಮ್ಯವಂಬ ವೃಷ್ಣಿ ವಸಂಥಗೆಲ್ಲ ಸುರಿಸಿದೆ। ಹೊಸತು
ಚೇತನವನು ತುಂಬಿ ಭವ್ಯರನುದ ರಿಸಿದೆ॥ ಧಮ್ಯಚಕ್ರವನ್ನ ಧರಿಸಿ
ಕಮ್ಯವೈರಿಗಳನು ಜಯಿಸಿ। ನಮ್ಯಲೂತ್ಯಾಯೋಗವರಣ ಮುಕ್ತಿಸತಿಯು
ನೊಲಿಸಿದೆ॥ ನಿನ್ನ ಜರ್ಣಾಪನ್ನ ಸ್ತುರಿಪ ಎನ್ನ ಪೂರೆ ದಯಾನಿಧೇ ॥೧೨॥

ರಾಗ—ಜಂಜಾಟ

(ಕಲಿಯುಗದಲ ಹರಿನಾಮವ...ಎಂಬಂತೆ)

ಅದಿತಾಳ

ಭವವಿಜಯನೆ ತವ ನಾಮವ ನೆನೆದರೆ। ಭವಬಾಧೆಗಳು ಏಂದಿ
ಸವೇ ಜಿನ ॥ಪ॥ ಭವವನು ಗೆಲಿದೆ ಜವನನು ತುಳಿದೆ। ಶಿವಪ
ದವಿಯನು ನೀನಾಳಿದೆಯೋ ಜಿನ ॥೧॥

ಮುಕುತಿಯು ಪಡೆಯೆ ಯುಕುತಿಯನರಿಯೆ ಭಕುತಿಯನೊಂದನೆ
ತಿಳಿದಿದೆನೋ ಜಿನ। ಸಂಶಿಕರವೆನುವ ಮುಕುತಿಯು ಪಥವ। ಭಕುತ
ರಿಗೊಲಿದು ನೀ ತೋರಿ ಸಲಹ್ಯ ಜಿನ ॥೨॥

ಹೃದಯವೆ ಸುಮನ ಭಕುತಿಯೆ ಜಂದನ। ಇದಕೋ ನಿಮಾಲ
ಪ್ರೇಮದಾರತಿ ಜಿನ ॥ ಮದನಕ ಮುರಿದ ಮಾದವನೆ ಸದೆದ
ಸದಮಲಗುಣ ತವಪದವ ಪೂಜಿಪ ಜಿನ ॥೩॥

೦೦

ರಾಗ—ಜಂಜಾಟ

ಶ್ರೀ ಪರಂಜೋತಿಸ್ತುತಿ

ಅದಿ-ವಿಕತಾಳ

(ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಕುಂದೇತಿ...ಎಂಬಂತೆ)

ಪಾಂಚಿ ಪರಂಜೋತಿ ಪರಮಾ। ಪಾಂಚಿ ಪರಂಜೋತಿ
ಪರಮಾ ॥ಪ॥ ಪಾವನಮೂರುತಿ ತವಪದ ಭಕುತಿ। ಕಾವ್ಯದು ಭವ್ಯ
ರಿಗೇವುತ ಮುಕುತ ॥೧॥

ದೀನರ ಪೂರೆಯೋ ಸದಾ ದಯಾದಲಿ। ಜಾನಸುಧಾರಸ ಪಾವನ
ಗೊಳಿಸಿ ॥೨॥

ಎನ್ನ ಮನವು ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದೊಳ್ಳ ನೆಲಸಲಿ! ಎನ್ನ ಹೃದಯ
ಚಿರಶಾಂತಿಯ ಪಡಲ ॥೩॥

ರಾಗ—ಶುದ್ಧ ಸಾಹೇರಿ

(ನಿಜವಾನವನರಂ ನಾ ಸಮಿಯೇ . . . ಎಂಬಂತೆ)

ಜಿನನಾಮ ರಸಾಯನ ಪಾನ . . | ದಿನ ಸೇವಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗೋ ಓ
ಓ ಮನ ||ಪ|| ಭವವನು ಹರಿವಾ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡುವ | ಶಿವಸುಖಿ
ಸಂಪದವ . . ನೀವಾ || ಅ. ಪ. || ಸ್ವಾದಿಸಲಫುದಾ ಬಾಧೆಯ ಕಳೆವ |
ಬೋಧಾನ್ವಿತ ಶ್ರೀ ಲೀಲಾಮಯನ ||೧||

ವೌನಿಜವಾಂಗ ಧ್ಯಾನವ ಗೈವ | ದೀನಾಶ್ರಯನಾ ಸೇನೆಯೋ
ಓ ಮನ ||೨||

೦೦

(ಪ್ರಭು ನನ್ನದೆಯಾ ನನ್ನಯಾ . . ಎಂಬಂತೆ)

ಪರಮಾತ್ಮ ಪರ-ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ-ಜ್ಞೋತಿ ಶ್ರೀಕರ |
ಎನ್ನದೆಯು ಬೆಳಗು ಬಾ ಜ್ಞಾನಭಾಸ್ಕರ |
ನೀನೇ ಸಾಕಾರ ನೇ ನಿರಾಕಾರ | ನಿನ್ನಯ ಧ್ಯಾನವೇ ಎನಾಧಾರ |
ತಪಸಾರ ಸೌಂದರ್ಯವ ತೋರೆನಗೆ |
ಜನ್ಮಜರಾ ಮರಣ ರೋಗಹರ ದಯಾ ಘರ್ಮಾಧರಾ |
ಚಿನ್ಮಯಾಂಗ ಚಿತ್ತಸ್ವರೂಪ ಶಾಂತಸಾಗರ |
ಎನ್ನದೆಯು ಬೆಳಗು ಬಾ ಜ್ಞಾನಭಾಸ್ಕರ ||೧||
ನೇ ಧ್ಯಾನಗಮ್ಯ ನೀನೆ ಸೌಮ್ಯ | ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಚೈತನ್ಯಜ್ಞಾನ |
ನಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭನಭಾಗ್ಯವ ನೀಡನಗೆ |
ಮನದ ಕದ ತೆರೆದು ನಿನ್ನ ಸದಾ ಸೇನೆದು ಕರೆಪನಿದೊ |
ಚಿದಾನಂದರೂಪದೋರು ಹೇ ದಯಾಕರ |
ಎನ್ನದೆಯು ಬೆಳಗು ಬಾ ಜ್ಞಾನಭಾಸ್ಕರ ||೨||

೩

ಪಿಠಿತಾಳ

ತೀ ಆದಿನಾಧಸ್ವಾಮಿನಿಸ್ತೃತಿ

ರಾಗ—ಮೋಹನ

ಆದಿತಾಳ

(ಫನಾತ್ಮಸುಂದರಾ . . ಎಂಬಂತೆ)

ಫನಶಾಂತಸಾಗರ . . ಶ್ರೀಕರ . . ಕರುಣಾಮಯಶೀಲಾ . . ||ಪ||
ಸುರನರತತಿಮಣಿಮೂಲೀ . . ಮಣಿವಾಲಿ | ಪರಿಶೋಭಿತ ನಯ
ಜಾಲಾ ||ಅ. ಪ.||

ಅಹಿಂಸಾಧಮ್ ಪ್ರಜಾರಮಾಡಿ . . ಅಜ್ಞಾನವ ದೂಡಿ . . |
ನಾದೋಳೆಲ್ಲ ನವಶಾಂತಿ ನಿರೀಕ್ಷಿ ಸ್ವಾಧ್ಯವ ನೀ ಬಿಡಿಸಿ . . ||
ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವ ತೋದೇರ್ಯಾ ಜಿನ ಜನಗಣಪರಿಪಾಲಾ . . ||೧||
ಅನಂತಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭಾವಿಲೋಲಾ . . ಕುಮತಿತಿಮಿರಕಾಲಾ . . |
ಸಾರಿ ತತ್ತ್ವದ್ವಿಮಯ ಶಾಸ್ತ್ರಲೋಕದಿ ಧೀರನು ನೀನೆನಿಸಿ . . |
ಅಕ್ಷಯಾದಿನಾಧನಾದೆಯಾ ಶಿವಸುಖಿಮಯಶೀಲಾ . . ||೨||

೦೦

ತೀ ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿನಿಸ್ತೃತಿ

ರಾಗ—ಬಿರಹತಸ್ವಿಯ

ಆದಿತಾಳ

(ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಂ . . ಎಂಬಂತೆ)

ಯತಿಪತಿಸೇವಿತ ಶ್ರೀಚರಹಾ | ಹಿತೋಪದೇಶಕ ವೀರಜಿನ ||ಪ||
ಪರಹಿತ ಚರಿತಾನಂತಗುಣ | ಪತಿತಪಾವನ ಶ್ರೀರಮಣ ||೧||
ಜಿನಮತವರ್ಧಕ ದಿವ್ಯಗುಣ | ಮಹಾಮಹಿಮ ಮಹಾವೀರಜಿನ ||
ಸನ್ಮತಿದಾಯಕ ತಪಚರಣ | ಸದಾಸೃಂಬದ್ಧ ಕೊಡು ತ್ರ್ಯಾರತುನ ||೨||

೦೦

ರಾಗ

ಆದಿತಾಳ

(ತನು ಡೋಲೆ ಪೇರೆ ಮನ ಡೋಲೆ . . ಎಂಬಂತೆ)

ಚಿನ ಮಹಾವೀರ | ಗುಣಗಣಸಾರ | ಭವದ ಸಮುದ್ರಪಾರ—ಧೀರ
ಜ್ಞಾನಪ್ರಭಾಮಯ ಭಾಸವ ||ಪಲ್ಲ||

ದ್ವಾಮಲ. ಮಂಥಾರ ವಚನಾಮೃತಧಾರಾ ಸುರಿಸುತ್ತ ಸಜ್ಜನರಾ
ಯೃದಯಾಕೆ ನವಚೇತನವನು ತುಂಬಿದ ಭವ್ಯಜನೋದಾಧಾರ|
ಮಂದದೂರ| ಉರುತರ ಫೋರ|
ಮಂದದವಕಾರ ವಿದಾರಶೂರ| ಶಾಂತಸುಧಾಕರ ಶ್ರೀಕರ ||೧||
ಕುಂಡಪುರದ ಸಿದ್ಧಾಧನ್ಯಪಾತ್ರಜಾ | ತ್ರಿಶಿಲಾಂಬೀಯ ಬಾಲ|
ದಂಡಿಸಿ ದೇಹ ವಿಂಡಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಹರಿದೆ ಮೋಹನಜಾಲ |
ಪಂಡಿತಲೋಲ | ಪಾವನಶೀಲ ಪರಮಪ್ರಶಾಂತ ವಿಚಾರನಿಲಯ |
ಪರಹಿತಜರಿತ ಕೃಪಾಲಯ | ||೨||

೪೪

ಶ್ರೀ ಜಿನಭಜನೆಯ ಮಾಡೋ

ರಾಗ

(ಜಾಯೆ ತೊ ಜಾಯೆ ಕಹಾಂ, ಎಂಬಂತೆ)

ಚಿನಭಜನೆಯ ಮಾಡೋ ಕೊಂಡಾಡೋ . . |
ಚಿನುಮಯನಾ . . ಗುಣಗಣಾ . . ಮಹಿಮೆಯೆ ಪಾಡೋ .. ||
ಕೊಂಡಾಡೋ . . ಚಿನುಮಯನಾ . . ||ಪ||
ಓ ಮರುಳ್ಳವನೆ ವೀನೆನ್ನ ಮರೆವೆ . . |
ಮೋಹದ ಪಾಶಕ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವೆ||
ಮೋಹೋರಗಾರಿ ಮಂತ್ರವ ಜಬಿಸೋ . . ||೧||
ಕಾಮಮಂತಕ ಕಲೀಮಲ ಹರಣ . . |
ದೀನಜನೋದಾರ ಮುಕುತಿಯು ರಮಣಾ | |
ಆ ಮಹಾಮಹಿಮನ ನಾಮವ ಸ್ತುರಿಸೋ . . ||೨||
ಕಾಲವಿಚೇತನ ಲೀಲೆಯ ಕಥನ . . |
ಪೇಶದರೇತಕೇ ತಾಳಿಹ ವಾನ | |
ನಾಲಿಗೆ ನಾಡಿಯೋ ಜಿನಗುಣ ಸ್ತುವನ . . ||೩||
ಓ ಜೀವ ನಿನ್ನ ಜವನೆಖವನ್ನು . .

ಅದಿತಾಳ

ಕಾಯುವರನ್ನರಾರಿಲ್ಲವಹಾಳ್ಳಿ | |
ಶ್ರೀಜಿನಚರಣ ಮಹಿಮೆಯು ಪಾಡೋ . . ||೪||
ಸಂಸಾರ ಫೋರ ಸಂತಾಪದೂರ . . |
ಒಂಸೆಯ ನಲಿಸಿದ ಕರುಣಾವತಾರ | |
ಶಾಂತಿಪ್ರಸಾರನ ಸಂತತ ಭಜಿಸೋ . . ||೫||

೪೫

ಮೈನವ ಬೆಳಗಲಿ

ರಾಗ—ಮೋಹನ

ರೂಪಕತಾಳ

(ಹರಿಯೆ ನನ್ನ ಸ್ತುರಣೆಯನ್ನ ಮರೆಯಲಾರನು . . ಎಂಬಂತೆ)

ಆರುವ ಶಾಂತಿ ಜಿನರ ಜಿರಣ ಸರಸಿಜಿತಕೆ |
ಹರುಷದಿಂದ ಅರತಿಯನು ಬೆಳಗಿ ಪಾಡುವೆ ||ಪ||
ಯೃದಯದೊಳಗೆ ಭಕುತಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯು |
ಮುದದಿ ಬೆಳಗಿ ಮಂದ ರುರಿದ ಸವಮಲಾಂಗಗೆ |
ಸಿರಿಯು ಮೋಹ ತೊರೆದು ಲೋಕಪೂಜ್ಯನಾದಗೆ ||೧||
ಭವಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ |
ಬವಣಬದುವ ಜೀವಿಗಳನು ಪಾರಗೋಳಿಸಿದ | |
ಜ್ಞಾನಮಯನ ಧ್ಯಾನ ಏನ್ ಮಂದ ಬೆಳಗಲಿ ||೨||

೪೬

॥ ನಾನ್ನ ಬೇಡುವೆ ॥

ರಾಗ (ಘರ್ಭು ನನ್ನದ್ವೈ ನಿನ್ನಯಾ . . . ಎಂಬಂತೆ)

ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಕುಹಾನಾವಿಕ |
ನಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೆ ಜಿನವಾಯಕ | ಓ . . , ಜಿನನಾವುಕ ||ಪ||
ಸಂಸಾರಫೋರ ಸಂತಾಪದೂರ |

ಬ್ರಿಂಸಾನಲಕೆ ನೀ ಪಾರಿಧಾರಾ ||
 ಸಂತತಾನಂದಮುಯು ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾಯಕ |
 ಚಿಂತೆಗಳ ನೀಗಿಸ್ಯ ಅನಂತಜ್ಞ ನದೀಪಕ ||
 ಸೃಜವಿಚಿತ ದಯಾಭರಿತ |
 ಏಶ್ವರಾಂತಿ ಪಾಲಿಸ್ಯ ಅಹಿಂಸಾಧಮ್ಯಾಚೋಧಕ | ಜಗದೋದಾರಕ ||
 ನಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೇ ಜಿನನಾಯಿಕ | ಓ... ಜಿನನಾಯಕ ||१||
 ಧ್ಯಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಘನಫಾತಿಕಮ್ಯ |
 ಕಾನನವ ದಹಿಸಿದ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ||
 ಭಾಸುತ್ತೇಜ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಧ್ಯಾನಗ್ರಹ ಸರ್ವದಾ |
 ಕಾಣಿಸು ಅಜ್ಞಾನ ತಮವ ಹರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದಾ ||
 ಮಮ ಮನದ ಮಂದಿರವ |
 ಯಳಗು ಜ್ಞಾನದೀಪಿತ್ಯಿಂದ ದಿವ್ಯಪಥಪ್ರದರ್ಶಕ | ಸುಖಿದಾಯಕ ||
 ನಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೇ ಜಿನನಾಯಕ | ಓ... ಜಿನನಾಯಕ ||२||

೦೦

ಧ್ಯಾನಾಗಿಕೊ

ರಾಗ-ಹೋದನ

(ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ವಿರಸಭಾವ....ಎಂಬಂತೆ)

ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನದ ಮುಕುರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊ |
 ನಿನ್ನೊಳಿರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನು ತಿದ್ದಿಕೊ ||ಪ||
 ಕೊಳ್ಳಿಧ ಮಾನ | ಮಾಯಾ ಲೋಭ ಮಂದವು ಮತ್ತರ |
 ಅದಿ ದುರ್ವಿಕಾರಭಾವ ಮಲಿನ ತೊಳಿದುಕೊ ||
 ತೊಳಿಸುತ್ತಿಲಿ ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವಭಾವವರಿತುಕೊ ||३||

೦೦

ಅರಹಂತರ ಸ್ತುತಿ

ಚೋತ್ತಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲಿ . . . ಹೈದರ್ಯಾಂಬುಧಿಯಲಿ
 ಚಿನುಮಯಿರೂಪನಾ . . . ಪ್ರಭೇ ಬೀರುತ್ತಲಿರಲೇ ||ಪ||
 ಮನವನು ಮುಸುಕಿದ ಕತ್ತಲೆ ಸರಿಯಲಿ |
 ಜ್ಞಾನದ ಕೀರಣವು | ಸೂಸುತ್ತಲಿರಲೇ
 ಶುಭ ಭಾವನೆ ಬರಲೇ ಚೋತ್ತಿ ||४||
 ಮಾನವನದೆಯಲಿ | ಪರರನು ಹೀಡಿಪ
 ಭಾವನೆ ಎಂದಿಗೂ ಬಾರದೆ ಇರಲ
 ದಯ ಭಾವ ಬರಲೇ . . . ||५||
 ಜಗದಲಿ ತುಂಬಿದ | ಸ್ವಾಧ್ಯತೆಯಂಖಯಲಿ
 ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಯು | ತೂಲಗುತ್ತಲಿರಲಿ
 ತ್ಯಾಗ ಭಾವ ಬರಲಿ ||६||
 ಹೃದಯದ ವೀಣೆಯು ನುಡಿಯುತ್ತಲಿರಲಿ
 ಒಂಕಾರ ಧ್ವನಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರಲಿ
 ಲೋಕವನೆಬ್ಬಿಸಲಿ . . . ||७||
 ಮನೆ ಮನೆಗಳಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನದಲಿ |
 ಧರ್ಮೋತ್ಸಾಹವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿರಲಿ |
 ನಿನ್ನಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ . . . ನಿನ್ನಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ||८||

೦೦

ಮೋಕ್ಷಪತ್ರೀ

(ಶಿತಾಪತ್ರೀ ನಾಮನನಾ ಎಂಬಂತೆ)

ಮೋಕ್ಷಪತ್ರೀ ಮಾವನಗುಣಾ | ಮೋಕ್ಷಪತ್ರೀ
 ಸದಾಧ್ಯಾಸೂನು | ತೀಧೇತ್ವರಾ
 ಸಾರಾತ್ಮಕಾ | ಸರೋಜಾಕ್ಷಣೇ |
 ದೀರಣಾಧವರ್ಣಾನಿ ವಾರವಿನೂತ ||९||

ಭವಭಂಜನಾ ತೈಭುವನ್ಯೇಕ ವೀರಾ
ದಿವಿಜವಿನುತ ದಿವ್ಯ ಸುಚೋಧ |
ಕಾಲಾಂತರಾ ಕಲಿಲ ವಿಚೇತಾ |
ಕಾಮ ಕರ್ಮನಾತ ಕಾಯೋ ಜಿನೇಶಾ ||१०||

೦೦

ಮತಿಯು ಪಾಲಿಸೋ

ಮಾಂಟಿರಾಗ-ಆದಿತಾಳ

(ಮಂಗಲಮಯ ನಾಮತಃಜಿ ಸತತ ಗಾವ್ಯದ್ವ ಎಂಬಂತ)

ಮಂಗಲಮಯ ನಾಮ ಎನ್ನಾ | ಸತತ ಪಾಲಿಸೋ |

ಭೀಕರ ಮೋಹಾರಣಾದಿ |

ಆಶಾಮಯ ಕಂಟಕದಿ |

ಬಸವಳಿದೆನು ಜಪದೋಳಿಸಗೆ

ದಾರಿ ತೋರಿಸೋ || ಮಂಗಲ

||१०||

ಕಾಡುವ ಮಮ ದುಷ್ಪಮರ್ದ |

ಬೇಡಿಯ ನೀ ಪರಿಪರಿಸುತ |

ಮಾಂಡಾಂಥತೆ ಕೆಡಿಸಿ ಜ್ಞಾನ |

ಜೋತಿ ಬೆಳಗಿಸೋ || ಮಂಗಲ

||११||

ಪರಿ ಭ್ರಮಿಸುತ ಭವ ಭವದಲಿ |

ಜನ್ಮಜರಾ ಬಾಧೆಯಲಿ ||

ತಿರುತಿರುಗುತ ಬಳಸೇರಿದೆ |

ಮೋರಿಯ ಲಾಲಿಸೋ || ಮಂಗಲ

||१२||

ಸಂಸಾರಾಳವ ಜಲದಲಿ |

ತಾಪತ್ರಯದಲೆಗಳಲಿ ||

ಮುಳುಗೇಳುವ ಮಮನಾವಯ |

ದಡವ ದಾಯಿಸೋ || ಮಂಗಲ

||१३||

೦೦

ಪಾಹಿಪರಂಜೋತಿ ಪರಮಾ

(ಬ್ರಹ್ಮಿ ಮುಕುಂದೇತಿ ಎಂಬಂತ)

ಪಾಹಿ ಪರಂಜೋತಿ ಪರಮಾ |

ಪಾಹಿ ಪರಂಜೋತಿ ಪರಮಾ | ಪಾಹಿ ಪರಂಜೋತಿ ||१४||

ಪಾಮನ ಮಾರುತಿ | ತವಪದ ಭಕುತಿ

ಕಾವುದು ಭವ್ಯರಿಗೀವುತ ಮುಕುತಿ

ದೀನರ ಪೂರೆಯಾ ಕದಾ ದಯದಲಿ

ಜ್ಞಾನ ಸುಧಾರಸ ಪಾನವಗೊಳಿಸಿ

ನಿನ್ನಯ ಧ್ಯಾನದೋಳೇ ನೇಲಸಲಿ

ಎನ್ನ ವೃದಯಂ ಚಿರಶಾಂತಿಯು ಪಡಲಿ

||१५||

||१६||

೦೦

ಜೈನ ಪ್ರಮುಖರ ಕರ್ತವ್ಯ

ವಂದಿಪೆನಾದಿ ಜಿನೇಂದ್ರನ |

ಕಂದನ ವಂಹೋನ್ನತನ ನಿತ್ಯಾನಂದನ ಸೂಲಮಿಂ |

ವಂದಿಪೆ ಭವಭಯ ದೂರನ |

ವಂದಿಪೆ ಶ್ರೀ ಗೊಮ್ಮುಟೇಶನಡಿಗಳ ಮುದದಿಂ

||१७||

ಧರ್ಮದೇ ಸದ್ಗುತಿಕಾರಣ |

ಧಸುರದೇ ಕರ್ಮಾಂದ್ರಿಚೋಣ ಕುಲಿಶಾಯುಧತಾಂ |

ಧಮೋತ್ಸಾಹದಿ ಸರ್ವರ್ಗ |

ಧಮೋತ್ಸಾಹಿತಿಗಳಿಸಲದರಿಂ ಕೊರತೆಯೆ ಜಗಮೋಳ

||१८||

ಚಿನಹುಖಿಕಮಲವಿನಿಗ್ರತ |

ಘನತರ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೆಲ್ಲು ವಿಸ್ತಾರದೋಳಂ ||

ಅನುಪಮಕೃತಿಗಳ ರೂಪದಿ |

ಜನರಿಷ್ಟೇಲ್ ಬರೆದರ್ಪಸೇ ಮುನಿಪ್ರಂಗವರು

||१९||

ಅಂದಿನ ಕವಿಕುಲತಿಲಕರ |

ಕುಂದದ ಸಾಹಸದ ಫಲದೊಳಿಂದೀ ವರೆಗುಂ॥
 ಅಂದಿನ ವಾವ ಮಹಿಮಾರ್ಪಣ
 ಬಂಧುರಚನಿತಿಗಳ ನೋಡಿ ಮುದವಡೆಯುವೆವೈ
 ಹಲವರ್ ಸಂಸ್ಕರ ಪೂರ್ಕತ್ತಾ
 ಹಳಗನ್ನಡದಿಂ ಪಲರ್ ಸತ್ಯಾವ್ಯಗಳಂ ॥
 ತಿಳಿವಂದದ ಬರೆದಿರ್ಫರು
 ಅಳಿಯದ ಸತ್ಯೀತಿಗಳಿಸಿ ಮೆರೆದರ್ ಜಗದೊಳ್ಳಾ
 ಅದರಿಂದಾ ಸದ್ಗುರು
 ಬದಿಗೊತ್ತದೆ ಸಕಲಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರಲ್ಲರ್ ॥
 ಅದರ ಪ್ರಭಾವನೆಗೆಯ್ಯಲು
 ಮುದದಿಂ ಮುಂಬಿರಿಪುದೆಮ್ಮೆ ನಿಜಕರ್ತವ್ಯಂ ॥
 (೧೯೧೦ರಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗಳದಲ್ಲಿ ಜರಗಿದ ಭಾರತವಿಜ್ಯೇಯ
 ದಿಗಂಬರ ಜೈನಮಹಿಳಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಓದುದು.)

೦೦

ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿರ ಸ್ತುತಿ ಮೃತ

ಶ್ರೀ ವಿರಂ, ಕರುಣಾಕರಂ ಪಡೆದೆ ನೀ ಶ್ರೀ ಪಂಚ ಕಲ್ಯಾಣಂ ।
 ಕೃಪಲ್ಯಂ ಪದೇರಿನಿಂದ ಮಹಿಮಂ ಸುಜ್ಞಾನ ಸಂಪೂರ್ಣನು ।
 ದೇವಂ ದೇವರ ದೇವನೆಂಬ ಬಿರುದಂ ತಾಳ್ಳು ತಪೋತೇಜದಿಂ ।
 ಸಾಹಂ ಸುಟ್ಟಿಹ ಸ್ವಾಮಿಯೆನ್ನ ಸಲಹೈ ಓ ವೀರ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥೧॥
 ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಸ್ವಾಮಾಲ ನಿನ್ನ ಜನಕಂ ನೀನೇ ಶ್ರೀಲೋಕೇಶ್ವರಂ ।
 ಹನರೀಂ ನಿನ್ನದು ವರ್ಧಮಾನ ಜಿನಪಂ ಸದ್ಗುರ್ ಸಂವರ್ಥಕಂ ।
 ಶ್ರೀತಲಾದೇವಿ ಕುಮಾರ ನಿನ್ನ ಚರಣಂ ಭಕ್ತುದಿಗಳ್ಳಾ ಶ್ರಯಂ ।
 ಅಸಮಾನ ಸ್ಥಿರಭಾವಮಂ ಕರುಣಿಸೈ ಓ ವೀರ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥೨॥

ಕೃತಕಮೋತ್ಸರಪಾಕದಿಂ ಮರೆತೆ ನಾ ಸದ್ಗುರುನ ಜ್ಞಾನಮಂ ।
 ಪ್ರತಿನಿತ್ಯಂ ಅನುಭೋಗಿಸುತ್ತಲಿರುವೆಂ ಸಂಸಾರದಾ ದುಃಖಮಂ ।
 ಕ್ಷಮಿಯೋಳಳಬ್ಜನೆ ಎನ್ನ ರಕ್ಷಿತ ಮಹಾ ನಿಷ್ಪಾರ್ಥ ನೀನೋವರನೇ ।
 ಅಸಮಾನ ಸ್ಥಿರಭಾವಮಂ ಕರುಣಿಸೈ ಓ ವೀರ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥೩॥

೦೦

ಶ್ರೀ ಅನಂತಸಾಧ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ತುತಿ

(ಶ್ರೀಮದನಂತ ತಿಂಥಾಂಕರ ಎಂಬುತೆ)

ನಮೋ ಜಿನಮುನಿಸುತ್ತಾ । ನಮೋ ಶ್ರೀ ಧರಾಚಿತ್ತಾ । ನಮಿಸುವೆತವ
 ಪದ ಕಮಲಕೆನಿರತಾ ॥ಪ್ರಾ. ಯುಮವೃತ ಟಿಡಿದೆ । ಕ್ಷಮೆಯನು ತಳಿದೆ
 ಸಮವಸರಣದಿ ಏ । ರಾಜೀಸಿ ಮೆರೆದೆ । ಸುಮನ ಬಾಣವಾ । ವಿನಾಶಗೊಳಿ
 ಸಿದೆ । ಭ್ರಮೆಯ ತೂರೆದು ಕೇವಲ ಪಡೆದೆ । ವಿಮಾಲರೂಪಸೆಮುಕ್ತ
 ರಮೆಯವರಿಸಿದೆ ॥೧॥

ಜಗದ ಗುರುವರ । ಆಗಣಿತ ಶೂರ । ಮಿಗಿಲೆನಿಸುಪ ಸಂ ।
 ಸಾರ ವಿದ್ವಾರ ॥ ಪ್ರಭುವೆ ನಿನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಗೆಯೊಂದೇ । ಶಂಭವ
 ಸೀಡುವುದು ನಿತ್ಯಯಮಂದೇ । ಬಗದಿಹೆ ತೋರು ಸಸ್ತಾತಿ ಪ್ರಭೇ
 ಯೊಂದೇ ॥೨

ಪರಮಾತ್ಮನೀನೇ । ಪರಮ ಪಾವನೇ । ಶರಣಾಜನರನು
 ಉ । ದೃಂಜಿಸುವ ನೀನೇ ॥ ಕರುಣಾಸಾಗರನೆ । ಪರಂತಚರಿತಾ ।
 ಚರಣ ದರ್ಶನವನೀಡಂದೆನುತ್ತಾ । ಕರವ ಮುಗಿದು ಚೀಡುವೀರ
 ಸಾಧ ॥೩॥

೦೦

87

೩೧ ಮಹಾವಿರ ಸ್ತುತಿ

କ୍ଷେତ୍ର ଦେଖିବାରେ ମୋହନ୍ତିଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶେଷ
(ଲାଯୀ ଛାରେ ମୋହନ୍ତିଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶେଷ)

ಏರ ಏರ ದೇವ ಮಹಾವೀರನೆನ್ನ ಪೂರೆವುದ್ದೇ
 ರಾಷ್ಟ್ರ ಐರ ಜೈಫ ಮುತ್ತೋದ್ದಾರನೆನ್ನ ಸಲಹುದ್ದೇ
 ಪುಂಡಿತ ರಾಜೀವಿಷ್ಣು ಕರಯಾಪ್ತತವೆ ಬಿಂಬಿಸಿ ॥ ॥ ॥ ನಿ ಅಕ್ಷಯಿತಾಕ ರಾಜ
 ವಿಗ್ರಹಾಪ್ರಿಷ್ಠಿ ಭದ್ರಾಳತಲಷ್ಟ ಶಾತಿಸಿ ॥ ಜಾರ । ಯ ಯಾರಾದುದು
 ರೂದು ರಾಜಿಷ್ಠಾದಿವ್ಯ ನಾಮ್ಮ ಸ್ವರಿಸಿ ॥ ಪೂರುಣ ಗುಣಿತ ಗುಣಿತ
 ಎನ್ನ ಮನವ ನಲಿಸುವೆ ॥ ॥ ॥ ಪ್ರಾರ್ಥಣ ॥ ॥
 ಧೃತ ಧೃತಿಯ ನವರ್ಕಿರ್ಯಾಲ್ಕಿಜ್ಞ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೀಡುವೆ
 ॥ ರಾಗಾ ರಾಗಾ

೩೧೮ ವೀರಸ್ವಾಮಿ

(ಮತ್ತೇ ಭವಿತ್ವದಿತಂ)

ತೊರೆದ್ದೇ ರಾಜ್ಯದ ಭೂಗಪಂ ತೊರೆದೆಯೆ ಸಂಸಾರ ಸೌಶ್ಯಂಗಳಂ
ತೊರೆದ್ದು ಕಾಯ್ದು ಮೋಹಮ್ಮೂ ತೊರೆದೆನೀ ಸ್ವಾಧ್ಯಾದಿಭಾವಗೆಳಂ
ಅರಿಷದ್ದಗ್ರಾವಗೆಲೇ ನೀ ತಪದೊಳೇನಾನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಹೋ ಗಾರಿ ||
ಗುರುವೇ ರಕ್ಷಿಸ್ನೆನ್ನನನಫಾ ಶ್ರೀ ವೀರ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ಗಾರಿ ||
ಭಲದಿಂ ಫಾತಿಯ ಬಿಂಡಿಸುತ್ತಿನಭದೋಳ್ ಚಂದ್ರಾಕ್ರಿಕೋಟಿ ಪ್ರಭಾ ||

ವೆಲುಸದಾಬ್ರಹಿತನಾಗಿ ನೀಂ ಮರೆಯೆ ಪಂಚಾಶ್ಯಯ್ಯವಾಗುತ್ತಾನ್ಮಾಡಂ ।
ಶ್ರೀಜಾ ವ್ಯಂತರ ನಾಗನಾಕಪತ್ತಿಗಳ್ಳಾ ತಾರಾಧರ್ಪರ್ ಜೀಗರಂ ।
ನಲವಿಂ ನಿನ್ನನು ಪೂಜಿಸಲ್ಲಾದಗಿದರ್ ಶ್ರೀ ವೀರ ತೇಧೇಶ್ವರರು ॥೨॥
ಗರುಡರ್ ಕೀರ್ತಿನೆ ವ್ಯಂತರ್ ಪ್ರೋಗಳೆ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಳ ಪೂಜಣಾ ।
ಬುರಗೀಂದ್ರಂ ಸುತ್ತಿಗ್ಯಾಯಲಪ್ಸರಯರತಾನಂಡದೊಳ್ಳ ನತಿನೆನು ॥
ತೀರೆ ಸದ್ವನವನೊಲ್ಲು ಪಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲಾ ಗುಧವರ್ತಿತವೈಹದೊಳ್ಳ ।
ಸುರಫ್ಂಣಂತರವ ಪೇಳ್ಳುದ್ದೇ ಧರಿಗೆ ನೀಂ ಕೈವಲ್ಯಕೇದ್ವರಿದಮ್ರಾ ॥೩॥
ತೋಳಿತ್ತಿತ್ತಿಲ್ಲುನೆ ತೋಕವೆಲ್ಲಾಜಿನ ನಿಷ್ಠಾ ದಿವ್ಯ ವಕ್ತಾಬಿಜದೊಳ್ಳ ।
ಎಂಗಾ ಧರ್ಮದ ವೃಷ್ಣಿಯು ಕರೆದ್ದು ನೀಂ ಭವಾತ್ತರಂ ಕಾಯ್ಯ ಶ್ರೀ ।
ನಿಲಯಾ ರಷ್ಟಿನು ರಕ್ಷಿಸ್ತೆನ್ನನಷ್ಟಘಾ ಶ್ರೀ ವೀರ ತೇಧೇಶ್ವರರು ॥೪॥
ಜಷಣೆ ರಷ್ಟುಂಕಿಸಿಜನ್ಮಾವಂ ಜ್ಞಾಯಿಸ್ತೆ ತ್ವರ್ತೋಕ್ತಾಗುದೊಳ್ಳನಿಂದ ಶ್ರೀ ।
ಧರ್ಮನಿಷ್ಟಂ ಸುತ್ತಿಗ್ಯಾಮನ್ನು ಮರುಹೊಳ್ಳ ಸದೆ ಕೆಯೊಳ್ಳ ನಿಷ್ಟಲುರು ।
ಭುವನಾಂಭುವೇಜ ದಿಘಾಕರೋಪವನೆ ನಾಂ ನಿನ್ನಾಖ್ಯಾಯು ಸಾದೆನೀ ।
ಭವವಾರಾತ್ಮಯಿನೆತ್ತ ಕಾಯ್ಯುಽದನ್ಷಾ ಶ್ರೀ ವೀರ ತೇಧೇಶ್ವರರು ॥೫॥

ಸುರರು ವ್ಯಂತರ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ರುರಗಪತಿ || ಗುಂಧವಿನ್ಯಾಸಜೋಹೃತಿ |
 ಪ್ರಾರ್ಥಿತ್ವಾತ್ಮವ ಚರಣಷಸು ಪೂರ್ಜಿಷಿಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲ್ಲಿ || ಸರುತ ಒದ
 ಗುಪರನಲು ತೀಕ್ಷೇಕದ್ವಾ ಸರಿಯುದಾತ್ಮೈ ನಿತನ ಧೋಬನೇಂದ್ರಪರಮ
 ಪುರಂಷಸು ನೀನೇ ಪೂರೆ ಮಹಿರ್ ಜಿಸತ್ತಾಕ್ಷಾರಿ || ೩೫೦

ತೊರೆದ್ದೇ ರಾಜ್ಯದ ಭೋಗವಂ ತೊರೆದೆಯ್ದು ಸಂಸಾರ ಸೌಖ್ಯಂ
ಗಳಂ। ತೊರದ್ದೇ ಕಾಂತಿದ ಮೋಹಮುಂ ತೊರದೆ ನೀಂ ಸ್ವಾಧಾರ
ದಿಭಾವಂಗಳಂ। ಅರಿಪಡ್ಡಗ್ರಂಥಗೆಲಿದೆ ನೀ ತಪದೊಳೇನಾಧ್ಯಾನ ಸಾಮ
ಧ್ಯಾಮೋ। ಗುರುವೇ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನನಫಾ ಶ್ರೀ ವೀರ
ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥३॥

ಚಲದಿಂ ಖಾತಿಯ ಖಂಡಸುತ್ತ ನಭದೊಳ್ಳ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಕೋಟಿ
ಪ್ರಭಾ। ಏಲಸದ್ಭಾಸಿತನಾಗಿ ನೀಂ ಮರೆಯೇ ಪಂಚಾಶ್ಚ ಯರ್ವಾಗ
ಲೊಂಡಂ। ತಿಳಿದಾ ವ್ಯಂತರ ನಾಗ ನಾಕಪತಿಗಳ್ಳ ತಾರಾಧಿಪರ್ ಬೇ
ಗದಿಂ।ನಲವಿಂ ನಿನ್ನನ್ನ ಪೂಜಿಸಲೊಂದಿರ್ ಶ್ರೀವೀರತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥४॥

ಗರುಡರ್ ಕೀರ್ತಿಸೆ ವ್ಯಂತರರ್ ಪೂಗಳೇ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಳೂ
ಜಿಸಲ್ಲಾ। ಉರಗೇಂದ್ರಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ಯಲಪ್ಪರೆಯರತ್ಯಾನಂದದೊಳ್ಳತೀರ್ಥಸು॥
ತ್ತಿರೆ ಸದಗ್ಗಾನವನೊಲ್ಲಾ ಪಾಡುತಿರಲಾ ಗಂಧರ್ವರುತ್ವಾಹದೊಳ್ಳಾ।
ಸುರ ಘಂಟಾರವ ಹೇಳ್ಣಿದ್ದೇ ಧರೆಗೆ ನೀಂ ಕೃವಲ್ಯಕೇದ್ರಂದಮುಂ ॥५॥

ಮೊಳಗಿತೊತ್ತಯ್ಯನೆ ದಿವ್ಯನಾದ ಜನ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ವರ್ಕಾಳಿ
ದೊಳ್ಳಾ। ಬೆಳಗಿತೊತ್ತಯ್ಯನೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಜನ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ತೇಜತ್ವ
ದಿಂ। ಇಳಿಗಾ ಧರ್ಮಾದ ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆದು ನೀಂ ಭವ್ಯಾತ್ಮರಂ
ಕಾಯ್ಯ ಶ್ರೀ। ನಿಲಯಾ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನನಫಾ ಶ್ರೀ ವೀರ
ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥६॥

ಜವನಂ ರಣಂಕಿಸಿ ಜನ್ಮವಂ ಜಯಿಸಿ ಶ್ರೀಲೋಕಾಗ್ರಾಂದೊಳ್ಳಿಂದ
ಶ್ರೀ। ಧರ ನಿನ್ನಂ ಸ್ತುತಿಗ್ರೇವನ್ನ ಮನದೊಳ್ಳ ಸದ್ಭಕ್ಷಿಯೊಳ್ಳಿಂದಲುಂ॥
ಭುವನಾಂಬೋಜದಿವಾಕರೋಪಮನೆ ನಾಂ ನಿನ್ನಂಫಿಯಂ ಸಾದ್ರೇಣೀ।
ಭವವಾರಾಶಿಯಂಸತ್ತ ಕಾಯ್ಯದನಫಾ ಶ್ರೀವೀರತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥७॥

ನಿವಾಣ ಸ್ತುತಿ

“ವೀರಸ್ತಮನ”

ಕೃವಲ್ಯಾಧಿಪನಾಗಿ ತಾಂ ಸುರಿಸುತ್ತಂ ಸದ್ಭಾರ ಷೀರುಳಂಜಮುಂ ।
ಭವ್ಯಾತ್ಮರ್ಕಳನೆಲ್ಲರಂ ತಣಸೆ ದೇವೇಂದ್ರಾದ್ವಾದಿಗಳ್ಳ ಸೇವೆಯಂ ।
ಗೆಯ್ಯಲ್ಲ ಸರ್ವಹಿತಾರ್ಥಮುಂ ನೆಗಳುತ್ತಂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ।
ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಯನುಪಾಚಿಸಲೊಳ್ಳಿದಂ ಶ್ರೀ ವೀರ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಂ ॥१॥

ತೊರೆಯುತ ಸಮವಸರಣಮುಂ ।
ಧರಣಯೊಳ್ಳಿಸೆತ್ತ ಪಾವಾಪುರದೂಳು ತಪಮುಂ ।
ಚರಿಸುತ ಕಮ್ರ ಕ್ಷಯದಿಂ ।
ವರಿಸಿದನಾ ಮುಕ್ತಿರಮೆಯಂ ವೀರಜನೇಶಂ ॥२॥
ಕೊಡಲೆಮುಗವರುತ್ತಮು ಮತಿ ।
ಕೊಡಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾರಮೆಂಬ ಯಾನವ ದಯುಯಿಂ ॥
ತಡೆಯದೆ ಭವವಾರಾಶಿಯ ।
ದಡಮಂ ಸೇರಿಸುತ್ತೆಮ್ಮ ಸಲಹಲಿ ನಿರತಂ ॥

००

ಬುತ್ತಿಯೇನು

(ಸ್ವಾಮಿ ದೇವನೇ ಎಂಬಂತೆ)

ಎಷ್ಟು ದೂರದಿ ಒಂದೆಯೊಜಾ ।
ನೈಮ್ಮಂದೂರಕೆ ಪೋಗಲಿರುವಯೋ ॥
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಹ ಏನು ಬುತ್ತಿಯು ।
ಬಂಟ್ಟಿಯೊಳಗಿಹ ಪಯೆಣಿಗಾ ? ॥१॥
ಗೊತ್ತುಗುರಿಯೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವ ।
ಪತ್ತನಕೆ ನೀಪೋಗಲಿರುವ ।
ಬುತ್ತಿಯನು ಕೊಂಡೆಯ್ಯದಿದೊಂಡ ।
ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲೇನುಣ್ಣವೆ ? ॥२॥

ಜರಾ ಮರಣಾದಿವಿನಾಶ ಜಿನೇಶಾ । ಸ್ತುರಾಂತಕ ಮುಕ್ತಶ್ರೀಕಾಂತ
ವಿಲಾಸ । ನಿರಾಮಯ ನಿತ್ಯ ಶೃಂಗಾರ ತರೀರ । ನಮೋ ನಮೋ
ಎರ ಶ್ರೀವೀರ ಸುವೀರ ॥೨॥

ಕಲಂಕರಹಿತ ದಯಾಷಾರ ಜರಿತ್ರ । ನಿಳಂಪನುತ ದುರಿತಾಷ್ಟ ಕ
ರಹಿತ । ಶುಭಂಕರ ಚಿನ್ಮಯ ದೋಪ ವಿದೂರ । ನಮೋ ನಮೋ
ಶ್ರೀವೀರಸುವೀರ ॥೩॥

ವಿಭಂಜಿತ ಮಾಯ ವಿಲೋಭಕಷಾಯ । ಪ್ರಬಿಂಧಿತ ಪಂಚಸು
ಜ್ಞಾನನಿಲಯ ॥ ಸುಭವ್ಯ ಜನಾಂಬುಜ ಭಾಷ್ಯರ ಧೀರ । ನಮೋ
ನಮೋ ಎರ ಶ್ರೀವೀರಸುವೀರ ಲ

ಅನಂತಚತುಷ್ಪಯಾತ್ಮಕ ವರ ರೂಪ । ಮುನೀಂದ್ರವಿನುತ
ಮಹೋತ್ಸಂಗ ಪ್ರತಾಪ ॥ ಸುನಿಮಂಲ ವರ ಪರಮಾಗಮಷಾಗರ ।
ನಮೋ ನಮೋ ಎರ ಶ್ರೀ ವೀರಸುವೀರ ॥೪॥

ಅಪಾರ ಮಹಿಮ ವಾರಾಶಿಗಂಭೀರ । ಕೃಪಾಕರ ದಿವ್ಯ ಸುಗಂಥ
ತರೀರ । ಪ್ರಶಾಂತ ಹೃದಯ ಭಯ ಭಾರಂತಿ ನಿವಾರ । ನಮೋ
ನಮೋ ಎರ ಶ್ರೀವೀರಸುವೀರ ॥೫॥

ಸುಧಾಂಶು ಭಾಸ ಸಂಸಾರ ಶರಧಿಯ । ಸಂತೋಷದಿ ದಾಟಿಸಿ
ಕಾಪಾಡು ಜೀಯಾ । ಸದಾಕ್ಷಯ ಮೋಕ್ಷವ ಪಾಲಿಸು ಧೀರ । ನಮೋ
ನಮೋ ಎರ ಶ್ರೀವೀರಸುವೀರ ॥೬॥

४

ಶ್ರೀ ಗೋಮೃತಜಿನ ಸ್ತುತಿ

(ಪುತ್ರೇ ಭವಿಕ್ರಿಡತಂ)

ಅರರೇ ನಿನ್ನ ತಪಕ್ಕ ಪಾಸಟಿಯೆ ಮೇಣ್ಣ ನಿನ್ನಾಂದು ಹೈರಾಗ್ಯಕೆ
ಸರಿಯೇ ನಿನ್ನ ದೃಢಕ್ಕ ದೃಯರ್ಕ ಮಹಾತ್ಮಾಗಕ್ಕಿಂದೀ ಲೋಕದೊಳ್ಳಿ
ದೂರೆಯಾಗಿದೋಡದಮೆಲ್ಲಿಂದ ತ್ಯಣಮೆನುತ್ತಾ ರಾಜ್ಯಭೋಗಂಗಳಂ
ತೊರೆದಿಲ್ಲಿ ಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳ್ಳಿ ನಿಲಲು ನೀನೇಂ ಚಾಗಿಯೋ ಗೋಮೃತಾ
ಗುಡುಗಿಂಗಂಜದೆ ಏಂಚು ಏಂಚಲದಕುಂ ನೀಂ ಬೆಚ್ಚದೇ ಧೈರ್ಯದೊಳ್ಳಿ
ಒದನಾ ಪೆಮರ್ಳಿ ಸೋರುತಿದೋಡದಕುಂ ಅತ್ಯತ್ತಲಾಳಿದೇ
ಕಡುಪಿಂ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗುಂ ನಡುಗದೇ ನೀನಾವ ಸಾಮಧ್ಯದಿಂ
ನಿಡುಗಲೊಳ್ಳಿ ದೃಢಮಾಗಿ ನಿಂದಿರುವಯೋ ನಾಂ ಬಲ್ಲಿನೇಂ ಗೋಮೃತಾ
ಒಡಲಂ ದಂಡಿಸಿ ಕರ್ಮವಂ ಕೆಡಿಸಿ ಬಲ್ಲೋಹಾದ್ವಿಯಂ ಇಕ್ಕಾರ್ಥಿಸಿ
ಜಡಿದಾ ಅಂತಕರಾಜನಂ ಜಯಿಸಿ ನೀಂ ಪಾಪಾರಿಯಾರ ಭಂಜಿಸಿ
ಬಿಡದಾ ಮುಕ್ತಯ ರಾಜ್ಯವಂ ಪಡೆವಗೇ ತಾಪಂಗಳೇಂ ಗಣ್ಯಮೇ
ತಡಮೇಕೇ ಬಡಜೀವಿಯಂ ಪೂರೆಪುದ್ರೇ ನೀನೊಳ್ಳಿನಿಂ ಗೋಮೃತಾ

೫೫

ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಮಹಾವೀರ ಸ್ವಾನ್ವಿತ್ಯ ಜೋಗುಳ
(ಪಾದನೇತ್ರಯೋಳು ಜನಿಸಿದ ಶಿವನೆ ಎಬಂತೆ)

ಕಟ್ಟಿದರ್ ಚಿನ್ನದ ಸರಪಣಿಗಳನೂ ।
ಇಟ್ಟರು ರನ್ನ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ತೊಟ್ಟಿಲಾಳಿ ।
ಬಟ್ಟಮುತ್ತಿನ ಜಾಲರಿಗಳನಿಳಿಸಿ ।
ಪಟ್ಟೆ ಹೀತಾಂಬರಗಳನಳವಡಿಸಿ ।
ಪುಟ್ಟೆ ಬಾಲಕನು ಲೋಕೋತ್ತರನಿವನೆಂದು
ಅಷ್ಟೆಯೋಭೀಗಳೆಯಲು ಶ್ರೀಶಿಲಾದೇವ
ಇಟ್ಟು ತೂಗಿದಳೂ ಜೋ ಜೋ ಎಂದೂ

೫೫

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥರಾಜನ ಬಾಲನ ಕಂಡು
 ರುದ್ಧ ಸಾಸಿರದೆಂಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳನು
 ಹೊದ್ದಿಹನಿವ ಜಗಪೂರಿತವೆಂದು
 ಸದ್ಭುತ ವಾರ್ಧಿವರ್ಥನ ಚಂದ್ರನೆಂದು
 ವರ್ಥಮಾನನೆಂಬ್ಯಾ ನಾಮವನಿರಿಸಲು
 ಹಾದ್ಯ ಘೋಷಗಳು ಮೊಳಗೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು
 ಸಾಧ್ಯಯರು ಪಾಡಿ ಪೋಗಳ್ಳರು
 ||೨||
 ಅಚ್ಚಾನತಿಮಿರ ಮುತ್ತಿಹುದು ತೋಕವನೂ
 ಸುಜ್ಞಾನ ಭಾನು ನೀನುದಿಸಿದ್ಯೇ ಇನ್ನು!
 ಯೆಜ್ಞ ಯಾಗವ ಗೃಹು ಪಶು ಬಲಿಕೊಡುವೆ!
 ಅಜ್ಞರೆದೆಗೆ ನೀಡು ಅರಿವಿನ ಬೆಳಗ
 ಸಜ್ಜನಕೊಡಗಿದ ದುಃಖವ ಹರಿಸುತ್ತ
 ಮೂಜಗದೊಳು ಪೂಜ್ಯನಾಗುನೀ ಎಂದು
 ಕಂಜಳಾಕ್ಷಯರು ತೋಗಿದರು | ಜೋ ಜೋ
 ||೩||
 ಲೈಕ್ಕುವಿಲ್ಲದ ಜಾತಿಮತಗಳುದ್ಭವಿಸಿ!
 ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪಂಥಪಾಳಿಗಳು ಏಂದೆಂಸಿ!
 ಅಕ್ಕಪೋರ್ವರನೋರ್ವರು ಹಿಂಸೆಪದಿಸಿ
 ಕಕ್ಕಸಗೊಳಿಸಿ ಸಜ್ಜನರ ಕಂಗೆಡಿಸಿ!
 ದುಃಖಾಗ್ನಿಯೊಳು ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾದ ಜನತೆಗೆ!
 ಹೊಕ್ಕು ದಯೂ ಮೂಲ ಧರ್ಮವ ಬೋಧಿಸು!
 ಮಹ್ಕುಳ ಮಣಿಯೇ ಗುಣಗಣಯೇ
 ||೪||
 ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂಬುವ ಮಾರ್ಯಾ ಪಾಶಕ್ಕ ಸಿಲುಕಿ
 ಸ್ವಾರ್ಥಾರ್ಥರಾಗಿಹ ಜನತೆಗೆ ಮರುಗಿ
 ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ಗೃಹವಾಯವ ಪೇಳಿ
 ಸತ್ಯದ ತಿರುಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ತೋರಿ

ನಿತ್ಯ ಸುವಿಕೆ ಪೋಪ ಹೆದ್ದಾರಿಯನು ತೋರು
 ನಿತ್ಯ ಮಂಗಲನೆ ಮಹಾರೀ ಎನುತಲಿ
 ಮುತ್ತೈಪ್ರದೇಹರ್ ಪಾಡಿ ಪೋಗಳ್ಳರು
 ||೫||

೧೦

ಶ್ರೀ ಶಿಥಿಂಕರರ ಆರತಿ

ಮಂಗಳ ಗೀತ

ಮಂಗಳಂ ಜಯಾ ತುಢ ಮಂಗಳಂಜಯು-ಅಂಗಜಾರಿ ಪ್ರಂಗವಾ!
 ಜನೇಂದ್ರಜಯಾಜಯಾ ನಾಭಿಜಾಜಯಾ ಅಜಿತ ಶ್ರೀಜಿನಜಯಾ ಶಂಭವಾಭಿ
 ನಂದನಾಪ್ತಾ! ಸುಮಂತಿಜಯಾ ಜಯಾ ||೧||
 ಪದ್ಮಜಿನಜಯಾ ವರಸುಪಾಶ್ವಂ ಜಯಾ ಜಯಾ | ಚಂದ್ರನಾಥ
 ಪ್ರಪ್ನದಂತ ಶೀತಳಾಜಯಾ ||೨||

ಶ್ರೀಯಾಂಸ ಜನ ಜಯಾ | ಪಾಸು ಪೂಜ್ಯ ಜಯಾಜಯಾ
 ಕಾಯೆಜಾರಿ ವಿಮಲನಂತ ಧರ್ಮ ಜಯಾ ಜಯಾ ||೩||

ಶಾಂತಿ ಜನ ಜಯಾ | ವರದ ಕುಂಥು ಜಯಾ ಜಯಾ ದ್ವಾಂತ
 ರಹಿತ ಅರಜೀನೆಶಮಲ್ಲಿ ಜಯಾಜಯಾ ||೪||

ಮುನಿಸುವೃತ ಜಯಾ | ನಮಿನೇಮಿ ಜಯಾಜಯಾ || ಮುನಿವಂದ್ಯಪಾಶ್ವಂ
 ನಾಥ ವರ್ಥಮಾನ ಜಯಾ ಜಯಾ ||೫||

೧೧

ತತ್ಪತ್ರಪದ

(ಅನುಭಾಗದಾ ಆರಾಧನಾ ಎಂಬಂತೆ)

ಭಾವಿಸೋಮನ ರುಭಭಾವನ . . ಸುಖಿಶಾಂತಿಗದು ಸಾಧನ ನಾಳೆ
ದುಕುತಿಗೊಯ್ಯುವ ವಾಪನಾ . . ||ಪ||
ಆತ್ಮವಿಶೋಧನ ಸಮಭಾವನ | ಸ್ವಾಧ್ಯಾರಹಿತಪರಹಿತಸಾಧನಾ . . ||
ಜೀವಾತ್ಮನಾ ಹಿತ ನಾಳಿನಾ . . ಪ್ರಣ್ಯಾದ ಬಳಿಯಂಕುರಾರೋಪಣ ||
||ಭಾವಿಸೋಮನ||०||

ಈರಾರು ಅನುಪೇಕ್ಷೆಗಳ ಭಾವನಾ | ಜಾರುತತ್ವತ್ರಯೆಗಳ ಧಾರಣ . . ||
ಭವತಾರಣ ಬಲು ಪಾವನಾ . . | ದಶಧಮಾಗಳ ತ್ಯಾಗವುಯಜೀವನ
||ಭಾವಿಸೋಮನ||१||

ಫರುಪಮಾದಷೋಡಕಭಾವನ | ಪರಮ ಶಿಥಾರಕರ ಸುಖಿಕಾರಣ . . ||
ಪರಮಾತ್ಮನಾ ಚಿರಚಿಂತನಾ . . | ಪರಿತಾಪಪರಿಹಾರ ಸಂಜೀವನಾ ||
||ಭಾವಿಸೋಮನा||२||

••

ಶ್ರೀ ನೇಮಿನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಗಭಾರವತರಣ ಕಲ್ಯಾಣ

ರಾಗ-ಪ್ರಣ್ಯಾಯಿಸ್ತಿರು

ಅದಿತಾ

(ಜಾಯಿಧಾರಕರ ಎಂಬಂತೆ)

ನೇಮಿಚಿನೇಶ್ವರ ನೇಮಿಚಿನೇಶ್ವರ |
ನೇಮಿಚಿನೇಶ್ವರ ಪ್ರೋರೆಯೊ ಸದಾ ||||
ಆ ಮಹಾಗಭಾರವತರಣ ಕಲ್ಯಾಣದ |
ಸ್ವಾಮಿಯೊ ನಿನ್ನನು ಕೀರ್ತಿಸುವೆ ||
ನಾಮವ ಜಪಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಿ ಪಾಲಿಸು |
ಭಾಮಿಗಧಿಕಸುಖೀಮವನು ||||

ಪಾಣಿಯೆ ಎಸ್ಸುಯು ಮನದಲಿ ನೆಲಸುತ್ತ |

ಜ್ಞಾನಾನಂದವ ಸೂಸುತ್ತಲಿ ||

ಕಾಣಿಸು ಮತಿಯನು ಧ್ಯಾನಿತೆ ನಿನ್ನನು |

ನೀನೀ ಕೃತಿಯನು ಸುಡಿಸುನುತ

ತ್ವಿ ||

ಶಿರವನು ಬಾಗಿಸಿ ಗುರುವರನಂಭ್ರಗೆ |

ಬರೆಯುವೆ ನೇಮಿ ತೀಥೇಶ್ವರನ ||

ನಿರುಪಮ ಗಭಾರವತರಣ ಕಲ್ಯಾಣದ |

ಪರಿಯನು ಲಾಲಿಸಿ ಮೋದದೊಳು

ತ್ವಿ ||

ಭರತಾವನಿಯಲಿ ಶರಧಿಯ ಮಧ್ಯದಿ |

ಸುರಪುರವನು ನೆರೆಜರೆಷುದನೆ |

ಉರುತರ ಏಭವದಿ ಮೆರೆಯುತಲಿರುವುದು |

ವರದ್ವಾರಾವತಿ ಪುರವದನು

ತ್ವಿ ||

ಪರಿಪಾಲಿಸುವನು ಶರಧಿವಿಜಯನೆಂ |

ಬರಸನು ನೇತಿವಿಶಾರದನು ||

ದರಿಕುಲತಿಲಕನು ಪರಹಿತಚರಿತನು |

ಅರಿಕುಲಗಜಕಂರೀರವನು

ತ್ವಿ ||

ಆ ಮಂಂಪಾಲನ ಪ್ರೇಮದ ವಲ್ಲಭೆ |

ಕಾಮಿನಿಯರ ಕುಲದೀಪಿಕೆಯು ||

ಭಾಮೆಯು ಶಿವೇವಿ ನಾಮದಿ ಮೆರೆವಳು |

ಭಾಮಿಯೊಳತಿಶಯಚತ್ತಿಪಳು

ತ್ವಿ ||

ದಂಪತಿಗಳು ಸುಖಿಸಾರಸೌಭಾಗ್ಯದ |

ಸುಪದ ಪಡೆದಿರೆ ಪೆಂಪಿನೊಳು ||

ಕಂಪಿಸಿತೊಂದಿನ ಕೌತುಕವನಲು ನಿ |

ಓಳಿಪನ ಗದ್ದುಗೆ ಸ್ವರ್ಗದೊಳು

ತ್ವಿ ||

ಆರುಮಾಸದೊಳಿನ್ನ ಮಾರವಿಜೀತನು।
ಕಾರಣಪುರುಷನು ಕಲಿಲಹರ||
ಧೀರನು ಜಗದೋದ್ಯಾರನು ದುರಿತ ನೀ।
ವಾರನು ನೇಮಿತೀಥೇಶಶ್ವರನು
ಅವತರಿಸುವನಾ ಅಂಬುಧಿವಿಜಯ|
ಶಿವದೇವಿಯ ಗಭ್ರದೋಳಿನುವಾ||
ವಿವರವನಿಂದುನು ಅವಧಿಯೋಳರಿಯತ||
ತವಕದೋಳರುಪಲು ಸರ್ವರಿಗ|

॥೮॥

ತುಂಬಿದ ಸುರನಿಕುರುಂಬದಿ ಜಯಜಯ|
ವೆಂಬುವರವ ತಾ ಮೊಳಗಿದುದು||
ಅಂಬುಧಿ ತುಳಕಿದುದೆಂಬುವ್ಯೇಲ್ ಸುರರು|
ಸಂಭ್ರಮದಲೆ ನಲಿದಾಡವರು
ಜಿನಪತಿಭೂಮಿಗೆ ಜನಿಸುವ ತನಕವು |
ಕನಕದವ್ಯಾಷ್ಟಿಯಗರೆಯನುತ ||
ಧನದಗೆ ಬಿಸನಲು ಅನುದಿನವಾತನು |
ಮಣಿಮಂಯ ವರ್ಷವ ಸುರಿಸುತ್ತಿರೆ

॥೯॥

ಧರೆಯೋಳಗಿದ ದಾರಿದ್ರ್ಯವ ತೊಲಗಿತು |
ಸಿರಿಸಂಪದ ತುಳುಕಾಡಿದುದು||
ಅರಸನಪುಣಿದವರಿಯಿದು ಎನ್ನತ |
ಪುರಪರಿವಾರ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ

॥೧೦॥

ಕುಲಗಿರಿರುಚಕಕುಂಡಲಗಿರಿಯಗ್ರದಿ |
ನೆಲಸಿಹ ದಿವಿಚಯರುತ್ತಾಹದಿ ||
ತ್ರಿಳದಮಾರೇಂದ್ರನು ಬಿಸನಲು ಬಂದರು |
ಸಲೆ ಶಿವದೇವಿಯ ಸೇವಿಸಲು

॥೧೧॥

ಒದಗಿ ಪದಿನಾರು ನದಿಗಳ ಜಲವನು |
ಸುದತಿಗೆವಂಜ್ಞನ ಗೃಹಿಸುವರು ||
ಸದಮಲ ವಸನ ಭೂಷಣಗಳ ತೇಣಿಸುತ್ತ |
ವಿಧವಿಧದಲಿ ಸಿಂಗರಿಸುವರು

॥೧೨॥

ನಿತ್ಯನೀಣ ಶೃಂಗಾರವ ಗೈವರು |
ಮುತ್ತಿನ ಹಸೆಯ ಮೇಲಿರಿಸುವರು ||
ಇತ್ತೆರದೊಳು ಚಾಮರಗಳ ಡಾಳಿಸಿ|
ಸತ್ತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಿಡಿದು ಓಲ್ಪೈಸುವರು

॥೧೩॥

ಬಾಜಿಸಿ ಮೃದಂಗವ ಏಣೆಯನಾದದಿಂ |
ರಾಜೀವಮುಖಿಯರು ಪಾಡುತಲೇ ||
ಮುಜಗದೊಡೆಯನ ಮಾತೆಯ ಚರಣವ |
ಪೂಜಿಸಿ ಮುದದಿ ಕೊಂಡಾಡುವರು

॥೧೪॥

ಮುತ್ತಿನಸೇಸೇಯನಿಕ್ಕಿ ನಮಿಸುವರು ||
ರತ್ನಗಳಾರತಿ ಬೆಳಗುವರು ||
ಸೃತ್ಯಗೀತೆಗಳನು ಆಡುತ ಪಾಡುತ ||
ನಿತ್ಯವಿನೋದವದೊರುವರು

॥೧೫॥

ಒದಗಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಷಧಿಗಳ ನೀಡುತ |
ಉದರದ ತೋಧನೆ ಮಾಡುವರು||
ವಿಧವಿಧವಾದ ದಿವ್ಯಾಹಾರವಿಎಯುತ |
ಸುದತಿಮಣಿಯನಾರ್ಪಿಸುವರು

॥೧೬॥

ಓಲ್ಪೈಸುತಲೇಪರಿಯೋಳಗಾ ಸುರ |
ಬಾಲೆಯರಿಡುತ್ತಿರಲ್ಲಂದಿವಳು||
ಲೋಲನಯನೆ ತಯಾಲಯದಲಿ ಸುಖಿ |
ಕೇಳಿ ಯಾನಂತರ ಸಂತಸದಿ

॥೧೭॥

ಮೃದುತಲ್ಪದೊಳ್ಳಾ ಮದಗಜಗಮನೆಯು।
ಒದಗಿದನಿದ್ಯೋಳಿರುತ್ತಿರಲು॥

ಸುದತಿಯು ಕಂಡಳು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಿ।
ಪದಿನಾರಸುಪಮು ಸ್ವಪ್ನಗಳ

॥೨೦॥

ಕಂಡಳು ಕರಿಪತಿ ವೃಷಭನ ಹರಿಯನು।
ಕಂಡಳು ಸಿರಿಯನು ಸೌರಭವ॥

ಗೊಂಡಿಹ ಕುಸುಮದ ಮಾಲೆಗಳಿರದನು।
ಕಂಡಳು ರವಿಶಶಿ ಮಂಡಲವ

॥೨೧॥

ಕಂಡಳು ತುಂಬಿದ ಕಲಶಗಳಿರದನು।
ಕಂಡಳು ವಿನ್ನಣಿ ಯುಗ್ಮವನು॥

ಕಂಡಳು ಸರಸಿ ಸಮುದ್ರವನಾಸತಿ।
ಕಂಡಳು ಭುಜಗನ ಭವನವನು

॥೨೨॥

ಕಂಡಳು ಏನುಗುವ ರತ್ನದರಾಶಿಯು।
ಕಂಡಳು ಪ್ರಜ್ಞಲಿಪಗ್ನಿಯನು॥

ಕಂಡಳು ಹರಿವಿಷ್ವರವನು ಕಾಮಿನಿ।
ಕಂಡಳು ಸುರವ್ಯಮಾನವನು॥

॥೨೩॥

ಕಾಣುತಲೀಪರಿ ಮೋಡಶ ಸ್ವಪ್ನವ।
ಮಾನಿನಿ ನಿದ್ಯೋಳ್ಳಾ ತಿಳಿಯುತಲಿ॥

ಭೂನಾಥಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಮನದಲಿ।
ಸಾನಂದಾಚ್ಚಿರಿತಾಳುತಲಿ

॥೨೪॥

ಅತಿಶಯ ಪ್ರಣಿದ ಘಲದ ಪ್ರಭಾವದಿ।
ಸತಿಕುಲತಿಲಕ ನಿನ್ನದರದಲಿ॥

ಯುತಿನುತ ಶ್ರೀ ಜಿನಪತಿಯುದಿಸುವನೇ।
ಸತತಾನಂದದೊಳಿರುತ್ತಿರಲು

॥೨೫॥

ಅವಧಿಯೋಳಿರಿತಮರೇಂದ್ರ ಚತುರ್ವಿಧಾ।

ದಿವಿಜಸಮಾಹವ ಕೂಡುತಲಿ॥

ವಿವಿಧ ವಿಭವದಿ ದ್ವಾರಾವತಿ ನಗರಿಗೆ।
ತಪಕ್ಕದಿ ಬಂದು ರಾಜಾಲಯಕೆ

॥೨೬॥

ಜಿನಪನ ಜನನಿಜನಕರನು ವಂದಿಸಿ।

ಮಾನಿಮಯು ವಿಷ್ವರಕೇರಿಸುತ್ತಿ॥

ವಿನಯದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದೆ।
ನನೀಮಿಪರಧಿಪತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ

॥೨೭॥

ಗಭಾವರತಣ ಕಲ್ಯಾಣವ ಸುರಪತಿ।

ನಿಭರಭಕ್ತಿಯೋಳಿಸೆಯುತಲಿ॥

ವಿಜರನಗರಿಗೆ ತೇರಳಿದನಿತ್ತಲು।

ಗಭರದಿ ಬೆಳೆದ ತೀಥೇಶ್ವರನು॥ ನೇಮೀಜನೇತ್ತರ॥

॥೨೮॥

೦೦

ಶ್ರೀ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತೀಥೇಶ್ವರ ಆರತಿ ಶೋಭಾನೆ

ರಾಗ—ಕೇದಾರತಾಳ

ತಾಳ—ಮಿಶ್ರಭಾಷ್

ಮಂಗಳಾರತಿ ತಂದು ಬೆಳಗುವೆ ಮಂಗಲ ಪಸತೆ ಪಾಡುತ್ತು।

ಅಂಗಜಾರಿಗಳಿಂಬಿ ಚವ್ಯೀಸೆ ಮುಖಿಮಾವತರರಿಗೆ

॥೨೯॥

ಅದಿಜನ ಅಜಿತೀಶ ಸಂಭವ ।

ಬೋಧಪತಿಮಭಿನಂದನ ॥

ಎಂದರದ ಸುಮತೀಶ ಪದ್ಮಜೀವಾದಿಪ್ರಭಂಗಳ ಪೂದಕೆ

॥೩೦॥

ಶ್ರೀ ಶರಹಿತ ಸುಪಾಶ್ಚಿನಪಗೆ ।
 ಭಾಸ ಚಂದ್ರ ಜನೇಶಗೆ ॥
 ಈಶ ಪ್ರಮಾಂತೇಶ ಶೀತಲ । .
 ಶ್ರೀತ ಶ್ರೀಯೋಚಿನಪಗೆ ॥೨॥
 ವಾಸುಪ್ರಾಜ್ಯರು ಏಮಲ ಶ್ರೀಚಿನ ।
 ಶ್ರೀಶಪರ್ವತನಂತಗೆ ॥
 ಶುಶ್ರಾಮಚಿನೇಶಶಾತಿ ಮ ।
 ಹೇತ ಕುಂಧುಜನೇಶಗೆ ॥೩॥
 ಅರ ಜನೇಂದ್ರರು ವರ ಸಂದಳಿಯು ।
 ಪರಮ ಸುವರತ ಜನರಿಗೆ ॥
 ನಿರುತ ನಾಂ ಜನ ಆರುಹ ನೇಮಿಯು ।
 ಉರಗಲಾಂಭನ ಪಾಶ್ಚಿನೆ
 ವರ್ಧಮಾನ ಜನೇಂದ್ರರೀಗಲು ।
 ವೃದ್ಧಿಗೌಳಿಸಲಿ ಭವ್ಯರ ॥
 ಬುದ್ಧಿಯಂದ ಜನೇಂದ್ರರಡಿಗಳ ।
 ಪದ್ಮವನು ಸಲೆಂದಿಪೆ ॥ ಮಂಗಳಾರತಿ ತಂದು ಬೇಳಗುವೆ ॥೪॥

೦೦

ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿನಾಥ ಸ್ವಾನೀ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಆರತಿ

ರಾಗ-ಭಾಗೇಶ್ರೀ

ಆರತಿ ಬೇಳಗುವ ಶಾಂತಿನಾಥನ ।
 ಚರಣಕಮಲಕೆರಗಿ ॥೫॥
 ಮೊದಲನೆ ಆರತಿ ಗಭಾರವತರಣ ॥
 ಮುದದಿಂ ಸುರನರಸೇವಿತಚರಣ

ಅದಿತ್ಯಾತ್ಮ

॥೧೦॥

ಎರಡನೆ ಆರತಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷ್ವವಣ ॥
 ಪರಂಪದಿ ಪಾಂಡುಕಶಿಲೆಯೋಳ್ಳಾ ಸ್ವಪನ
 ಮೂರನೆ ಆರತಿದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣ ॥
 ಪರಮ ದಿಗಂಬರ ಚಾರಿತ್ರ ಧಾರಣ
 ನಾಲ್ಕನೆ ಆರತಿ ಕೇವಲ ಜಾಳನ ॥
 ಸಮವಸರಣದೋಳು ವರಧ್ವನಿ ಜನನ
 ಐದನೆ ಆರತಿ ನಿವಾಜಿಗಮನ ।
 ಶಾಶ್ವತಸುಖಿಕರ ಮುಕ್ತಿಯ ಭವನ
 ಆರನೆ ಆರತಿ ಶ್ರೀ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ॥
 ಪರಮ ಮಂಗಲ ಪಂಚಗುರುಗಳ ಸ್ತರಣ
 ಎಳನೆ ಆರತಿ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಧರ್ಮ ॥
 ಶ್ರಾವಕಮುನಿವ್ರತಭೇದದಿ ನಿಯಮ
 ಎಂಟನೆ ಆರತಿ ಶ್ರೀ ಜಿನವಾಣಿ ॥
 ಜನಮುಖ ಕಮಲದಿ ಜನಿಸಿದ ವಾಣಿ
 ನವಮಿ ಆರತಿ ಶಾಸನ ದೇವತೆ ॥
 ಪರರತ್ನತ್ರಯಚಿನಫರ್ಮಣಸುಪಾಲೀತೆ

೦೦

ಶ್ರೀ ಮಹಾನೀರಸ್ವಾನೀ ಆರತಿ

ರಾಗ-ಜುಂಡೂಟಿ

ಅದಿತ್ಯಾತ್ಮ

(ಭವವಿಜಯನೇತವನಾಮುವ ನೇನೆದರೆ ಎಂಬಂತೆ)
 ಆರತಿ ಬೇಳಗುವ ಬಾರೆಲೆ ಬಾ ಸಮಿ ।
 ಮಾರವಿದೂರಗೆ ಸಾರಸಸಮ ಮುಖಿ ॥
 ಸುರಾಚಿರಸಂತದರುಶನಗೋಡೆಯ ।
 ಪರಮ ಪವಿತ್ರನ ಪಾಡುವ ಬಾ ಸಮಿ

॥೨೫॥

ಮೇರೆಯುವ ಪಾಪಾಪುರದಲಿ ತಪ್ಪಾ ||
 ಚರಣ ಮುಕುತಿಯ ಪಡೆದವನಿಗೆ ಸಶಿ ||
 ಆರು ವೈರಿಗಳನು ಗಾರುಗೊಳಿಸಿದಗೆ ||
 ಶ್ರೀ ಗುರುಂದಂಸಗೆ ಬೇಗದಿಂದಲಿ ಸಶಿ || १०||

ಭೋಗವ ತೊರೆದು ತಾಗವ ಪಡೆದು ||
 ಯೋಗವನೊಂದನೆ ಹಿಡಿದನಿಗೆ ಸಶಿ ||
 ಆಗಮರೂಪಗೆ ರಾಗ ವಿರಹಿತಗೆ ||
 ಶ್ರೀ ಗುರುಂದಂಸಗೆ ಬೇಗದಿಂದಲಿ ಸಶಿ || ११||

ಜಿನವಾತೆಯ ಆರತಿಶೋಭಾನೆ

ರಾಗ—ಆರಭಿ

(ಕಂಜದಳಾಕ್ಷಿಣಿ ಕಮಲಿನಿಗೆ ಎಂಬಂತೆ)

ವರಕೂಶಿಪತಿ ವಿಶ್ವಸೇನನಿಗೆ ||
 ಆರಸಿ ಬಾರ್ಹಿಲದೇವಿ ಉದರದಲಿ ||
 ಬರುವನಿಪ್ಪತ್ತಮಾರನೆ ಜನನುದಯಕೆ ||
 ಕ್ಷಮಿತದಿ ದೇವೇಂದ್ರನವಧಿಯೋಳು ||
 ಆರತಿಯೆತ್ತಿರೆ ಆರತಿಯ || १०||

ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳಿಗುದಯಿಸುವನು ||
 ಪನ್ನಗಸುರಸರನುತನೆನುತ ||
 ಚೆನ್ನಕುಬೇರಗೆ ಬೆಸಸೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ||
 ರನ್ನವೃಷ್ಣಿಯನನುದಿನಗರೆಯೆ || ಆರತಿ || ११||

ಸ್ವಾಮಿಯಂಬಿಕೆಯು ಸೇವಿಸಲೇನುತ ||
 ನೇಮಿಸಿ ಸುರಸತಿಯುರ ಕಳುಹೆ ||
 ಆ ಮಹದೇವಿಯ ಗಭರ್ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಸೇವಯೆಸಗಿದರು || ಆರತಿ || १२||

ಕಂಡಳು ಹೋಡಕ ಸ್ವಾಪ್ನಗಳ ||
 ಪುಂಡರಿಕಾನನೆಯೋಂದಿರುಳು ||
 ಹಿಂಡು ಕರ್ಮವಗೆಲ್ಲಾ ಮುಕುತಿಯ ವರಿಸುವ ||
 ಗಂಡನು ಒಳಗಭರಕವತರಿಸೆ || ಆರತಿ || १३||

ಗಭರ್ಶೋಳುದಿಸಿದ ಜಿನನೆನುತ ||
 ಭೋಗರೆದುದು ಸುರದುಂದುಭಿಯು ||
 ವಭರಭಕ್ತಿಯಂದಮರರು ಗೃದರು ||
 ಗಭಾರವತರಣ ಕಲ್ಯಾಣವನು || ಆರತಿ || १४||

ಮೇರೆವ ಸ್ವಟ್ಟಿಕದ ಕಲಶದೋಳಗೆ ||
 ಮರಕತಮಣಿಯನೆ ಬಸುರಿನಲಿ ||
 ಸೃರಿಸುತ ಶಾಂತಿಯ ಬೆಳೆಯುತ ಬೆಳೆಯುತಲಿರ ಜಿನ ||
 ಸುರತರುಣಿಯರಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ || ಆರತಿ || १५||

ಜಯ ಜಯ ಪತಿ ವಿಶ್ವಸೇನನಿಗೆ ||
 ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀ ಜಿನನಂಬಿಕೆಗೆ ||
 ಜಯ ಜಯ ಮಹಾಸತಿ ಬಾರ್ಹಿಲ ದೇವಿಗೆ ||
 ಜಯ ಜಯವನುತಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ || ಆರತಿ || १६||

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತಿ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ದೀನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ರಾಗ-ಮಲಪರಿ
(ರಾತ್ರಿಬರಕ ಹೈ ಮಂಜುಷ್ಯಾ ಅಂಧೇರಾ ಎಂಬಂತೆ)
ತಾಳ—ಮಂತ್ರಭಾಷ್ಯ
ಅಮ್ಮಾ ಏನಪರಾಧವಗ್ಗೇದೆ।
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಏಕೆ ತೋರದಾದೆ ॥೨॥
ನಿನ್ನ ಶರಣ ರಕ್ಷಕೆಯೆಂಬ ಬಿರುದು।
ತಾನೆ ಮೇರೆವಳಿಂಬುದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು॥
ನಿನ್ನ ಚರಣದಾಶ್ರಯ ಬೇಡ ಬಂದೆ।
ಯೆನ್ನನಾರ್ದೆದು ಕಾಪಾಡುಯಿಂದೆ॥ಅಮ್ಮಾ . . .
ಕಂದ ಜಿನದತ್ತನನು ನೀನೆ ಕಾಯ್ದು।
ಅಂದು ವನಮಾಲೆಯನು ನೀನೆ ಪ್ರೋರೆದೆ॥
ಒಂದೆ ನಾಗಾಜುನಗೆ ನೀ ಒಲಿದೆ।
ಇಂದು ಹಿಂಗೇಕುದಾಸೀನಳಾದೆ ॥ಅಮ್ಮಾ
ನೀನು ಕಡಿವಾಣವನು ಚಿನ್ನಗ್ಗೇದೆ।
ನೀನೆ ಅಡವಿಯ ಪುರವನಾಗಿಸಿದೆ॥
ನಾನು ಬಡವನಲ್ಲವೇ ತಾಯಿ ಬರಿದೆ।
ಇನ್ನು ತಡವೇಕೆ ಪ್ರೋರೆ ಕಯ್ಯಬಿಡದೆ ॥ಅಮ್ಮಾ
ಅಮ್ಮಾ ಪಾರಿಶ್ವಜಿನರದಿ ಭಕ್ತಿ।
ಒಮ್ಮೆ ತೋರು ಪರುಷದ ಮಹಾತ್ಮೆ॥
ದೂಃಖಿಯಾರಿದ್ರ್ಯ ಹರಿಸೆನ್ನಮಾತೆ।
ಧೀರ ಧರಣ ರಾಜೀಂದ್ರನ ತೀರೆ ॥ಅಮ್ಮಾ
ಅಮ್ಮಾ ಪ್ರೋಂಬುಚ್ಚನಗರಾಧಿತೆ।
ಅಮ್ಮಾನಿಗುಂಡಿತರುಮುಲದಾಸೆ॥
ನಿಮ್ಮನಂಬಿದೆನ್ನಾಯ ಮಂಬಾಸೆ।
ಸಲಿಸಂಬ ಬಾಲಾಕ್ರಿ ಪ್ರಕಾಶೆ ॥ ಅಮ್ಮಾಯೇನಪರಾಧವಗ್ಗೇದೆ ॥೩॥

ಶ್ರೀ ಭಾರತಿಂದ್ರಾಂತಿ
(ಆಸುಂದಾಗವ ಆರಾಧನಾ... ಎಂಬಂತೆ)
ಶ್ರೀ ಭಾರತಿ ಸುವಿದಾಯ್ಕೆ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪಿಸಬೇಕ್ಕು . . .
ದೇವಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪಾರಧಿ . . .
ಅದಿಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣಿ ಅಫಿನಾತಿನಿ।
ವೇದಸ್ವರೂಪಿಳಿ ವರದಾಯ್ಯಾನಿ॥
ಭವತಾರಿಂತೆ . . . ಭಯುಘಾಷಣ . . .
ಸುವಿಚಾರ ಸುವಿಹೇಕ ಸುವರ್ಧನಿ . . . ॥ಶ್ರೀ ಭಾರತಿ
ಸಕಲಾಗಮದಸಾರೆ ಶೃಂತದೇವತೆ।
ಅವಿಲವಿದ್ವಾಕಲೆಗಧಿದೇವತೆ॥
ಕ್ಷಮಿಪ್ರಜಿತೆ . . . ಯತ್ತಿಸೇಮಿತ್ತಿ . . .
ಮತಿದಾತೆ ಮಹಾವಾಕ ವಾಗ್ನೀವತೆ ॥ಶ್ರೀ ಭಾರತಿ
ಸದಮಲಾಂಡಶಾಂಗವಿಶೇಷಭಿನಿ।
ಸದ್ವರ್ಷಿಗೆ ನೀನೆ ಜಿಂತಾಸುಣಿ . . .
ಮೃದುಭಾಷಿಣಿ. . . ಬುಧಪೂಷಿಣಿ . . .
ಸದೋಽಧ ಸಾಧಾರ್ಯ ವಾಣಾದಿನಿ ॥ಶ್ರೀ ಭಾರತಿ
ಒಂಕಾರ ರೂಪ ಸ್ವರೂಪ ವಾಣಿ।
ತಂಕರಹಿತೆ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದಿ . . .
ಸಂತೋಷಿಣಿ . . . ಸಂಗುಣಾಘುರಿ . . .
ಸಂತಾಪಹರೆ ಶಾಂತಿ ಸಂದಾಯ್ಯಾನಿ . . . ಭಾರತಿ
ಸರ್ವಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮುದ್ರಾಯಿನಿ।
ಸರ್ವತತ್ವಾಧರ ಸಮುದ್ರಾಸಿ . . .
ಸರ್ವೇಶ್ವರಿ . . . ಕರುಣಾಕಾ . . .
ನಿರ್ವಿಘ್ನಾಮತಿದೋರು ವಾಗಿಜ್ಞಾರಿ ॥ ಭಾರತಿ
॥೪॥